

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY III - NÚMERO 94

OLOI, 4 D'ABRIL DEL 1936

PREU 75 cèntims.

Elogi d'un espanyol il·lustre

per R. PLA I CORAL

Es troba actualment a Barcelona un dels homes de més forta personalitat de l'Espanya actual: Don Angel Ossorio i Gallardo, hoste d'honor de la Generalitat aquests dies, que equival a dir hoste d'honor de Catalunya.

Jurisconsult eminent, ha vingut a la nostra terra per tal de donar unes interesantíssimes conferències sobre temes de la seva especialitat i el nostre poble, amb un gran encert i amb la convicció de complir un deure, ha aprofitat aquesta avinentesa per a testimoniar a l'il·lustre espanyol tota la reconeixensa i admiració que li deu.

Es coneguda de tothom la brillant defensa que el senyor Ossorio i Gallardo féu del Govern de la Generalitat davant el Tribunal de Garanties Constitucionals de la República, amb motiu de la vista pels esdeveniments d'Octubre. Per això sol, per aquesta sola defensa, que és tota una obra mestra de dret constitucional i de doctrina política, per aquesta brillantíssima peroració que constitueix la millor apologia que es podria escriure sobre els drets de Catalunya i sobre la justificació del cop d'Octubre, per això sol, repetim, els catalans deuriem a don Angel Ossorio i Gallardo una eterna gratitud.

Però no ha estat aquesta la única ocasió. Repetides vegades, des de la premsa, des de la tribuna, des de llocs de més o menys responsabilitat, Catalunya ha tingut, en la persona del senyor Ossorio, un ferm i sincer defensor de la seva Autonomia. Coneixedor profund del nostre moviment espiritual i polític, la simpatia que el senyor Ossorio i Gallardo sent per Catalunya obeeix tant a una posició doctrinal com al coneixement acabadíssim que té de les realitats del nostre poble.

I aquest gran amic de Catalunya, *avis rara* entre els castellans de la seva classe, és un home de dreta, sincera i declaradament de dreta. Profundament con-

fessional en el terreny religiós, conservador en política i en economia, hauria estat, tant pels seus mereixements com per la seva solidíssima personalitat, el quefe indiscutible d'un fort partit conservador, en qualsevol país que no hagués estat Espanya.

Home de dreta el senyor Ossorio, però que no refusa el mirar cara a cara les indefugibles realitats espanyoles, ni seguir les corrents renovadorament evolutives del món, ni posar-se sempre al costat de la justícia. Home de dreta el senyor Ossorio, però no reaccionari. Home que sap i compren que els problemes d'avui, que les preocupacions de l'hora actual no són els mateixos problemes ni les mateixes preocupacions de cent anys enrera, i que el deure de tots, en lloc de volguer ofegar-les inútilment, és obrir-les-hi camí de la més noble manera possible. Home de dreta el senyor Ossorio, però amant fervorós de les autonomies regionals, de situar l'Església en l'únic lloc digne que li pertoca que és al servei de les seves obligacions sagrades, i convençut de la necessitat d'una millor justícia social.

Tot això, aneu a explicar-ho, si us plau, al senyor Gil Robles, pontífex màxim de les dretes espanyoles d'avui, i a tot el que hi ha a sota i a la superfície del senyor Gil Robles. Contra l'esperit autònom de les regions, les dretes us hi oposaran aquella tan rebregada «unidad de la patria» que ha estat la causa de tants i tants desastres ibèrics i el principal factor de la manca de compenetració, és a dir, del divorci, que sempre ha existit entre els diversos pobles d'Espanya; a la separació de l'Església i l'Estat, per exemple, us hi enfrontaran el més clerical, el més obscurantista concepte de la política; i contra les ànsies de millorament social que sent arreu del món la classe treballadora, ànsies ja del tot impossible d'ofegar avui, us hi oposaran mil absurdes excuses

d'ordre econòmic, que no són res més que falses raons per amargar l'egoisme roí que les rosega.

Moltes vegades he pensat quants mals de cap, quant temps inútilment perdut s'hauria estalviat Espanya si les dretes d'aquest país haguessin tingut per líder el senyor Ossorio o un home com el senyor Ossorio. Figureu-vos, per una curta estona, que a l'adveniment de la República els partits de dreta espanyols haguessin estat enquadrats rera la sòlida figura de l'il·lustre jurisconsult. Molts dels espectacles que es varen donar a les Constituents s'haurien evitat; l'enorme tasca legislativa d'aquelles Corts, de gloriosa memòria, s'hauria desenvolupat per uns camins més planers i eficaços i el que requerí dos anys per ésser redactat, discutit, aprovat i legislat, s'hauria enllestint en l'espai de pocs mesos, deixant, d'aquesta manera, una considerable fracció de temps que podia esmerçar-se a la discussió i aprovació d'altres lleis d'un vital interès pel país i que encara no han pogut ésser promulgades. Per altra part, les lleis d'aquelles Corts haurien sortit més perfectes, més mesurades i amb més dret a obligar, tota vegada que haurien estat fruit de la transigència i de la serenitat d'ambdues parts, dretes i esquerres, i cadascuna d'elles hi hauria posat el bo i millor dels seus ideals i intencions. Amb unes dretes manades i dirigides per un home com el senyor Ossorio no s'hauria produït el 6 d'Octubre, puix que les esquerres res haurien hagut de témer d'uns partits que quan eren a l'oposició les ajudaren de bona fe en llur tasca legislativa i, per tant, aquesta hauria estat l'obra resultant d'una col·laboració conjunta. No s'hauria produït el 6 d'Octubre, dèiem, com tampoc no s'hauria esdevingut tot aquest miseriós i vergonyós espai de temps que va des del 6 d'Octubre al 16 de Febrer d'enguany, la única